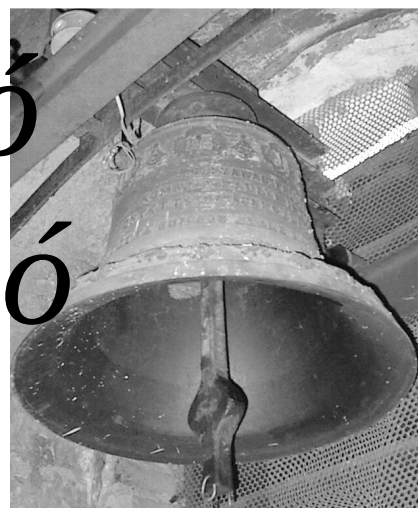

Hálaadó Harangszó

2009. MÁJUS 31. AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA X. évf. 2. szám

A KÁLVIN-ÉVEK megemlékezéseihez csatlakozva következő számainkban egy-egy - Kálvin műveiből vett - idézettel tisztelgünk a nagy reformátor emléke előtt.

Az idézeteket dr. Alföldi Kálmán tiszteletbeli presbiter „KÁLVIN: GONDOLATOK” című könyvéből vesszük:

„A hit teljes egészében a Szent Lélek tulajdon műve. Őtőle megvilágosítatva ismerjük meg Istent és jó voltának gazdagságát. Az ő világossága nélkül a mi életünk olyan vak, hogy nem láthat meg semmit, és olyan eltompult, hogy még csak nem is sejdíthet meg semmit a lelki dolgokból.” (*Institutió*)

„VEGYETEK SZENTLELKET!”(János evangéliuma 20:22/b)

Amikor pünkösd ünnepe ránk köszönt és a Szentírásból olvassuk, halljuk, vagy többször halljuk az ígét, mindig ugyanaz a furcsa érzés kerít hatalmába mindenkit. Elálmodunk mi is a pünkösti történeten, az elemi erőn, az Isten ígérésén, a változásokon, ami először a tizenegyben, majd több ezer emberben végbement. És elemi erővel tör fel bennünk is az a kérdés, amit egy kislány kérdezett tőlem: Lehet ma is kapni a Szentlelket? Ez a megragadó élmény, úgy gondolom, nemcsak a gyermeki lelkeket érinti meg, hanem a tiéteket is. Mert minket is átmelegít a gondolat, a tüzes szavak, amelyeket később Péter mond, és egyre erősebb lesz bennem a kijelentés, hogy ez nem egy embernek, nem is tizenegy galileai halásznak az érdeme. Más, nagyobb, megmagyarázhatatlanabb dolog ment itt végbe, mint elgondolnánk. De ha ezek a tanítványok ugyanolyan elesett emberek voltak, mint mi, akkor hogyan tudott általuk Isten ilyen hatalmas csodát tenni? Erre válaszol nekünk ez az ige. Arra, hogy nem egyébre vágyakozik a mi belső énkünk, mint Jézus Krisztus felszólítására: Vegyetek Szentlelket! Életünk folyamán különböző hatások érnek bennünket, a lelkünket is. A nevelésben a bölcs tanító a saját lelkéből, belsejéből ad tanítványának, tudása és tapasztalatai legjavából. Az életünk során azonban minden beszélgetés, találkozás megmarad, és akarva akaratlanul formál bennünket. Olyan a mi lelkünk, mint a lombkorona, amelyben énekesmadarak, de ragadozó madarak is fészket rakhatnak.

Megtelepedhet benne a bűnözés és a hit is. Jézus minket is arra buzdít: Vegyetek Szentlelket! Ne engedd a világ lelkét az életedben eluralkodni. Mert a világ lelke otthagyja ujjlenyomatát a lelkünkön, sokszor észre sem vesszük. A csúnya beszéd, ami már fel sem tűnik, a hanyagság, a lelkileg eltompult életek erőtlensége és az eltékozolt évek hosszú sora. Egy idő után már te magad érzed, ez a hatalom, a világ lelke nem enged, fogva tart, uralkodik rajtad. Ne engedd a világ lelkének uralmát életeden! Kérd, mint annyian, Isten Szentlelkét, a szabadító lelket, hogy tölts be az egész életedet. Mert csak így tudsz megtöltekezve és feltöltekezve szabaddá válni. Isten Szentlelke ma is kész arra, hogy végigzúgjon életünkön, feltépve az emberek lelkének zárt ajtóit, utat törve, és új életet adva. Talán nem tudod, de a te életed is erre a találkozásra vár. Ma még talán a világ követeli ki a helyet az életedben. A jólét, a munka, siker, pozíció, a mindennapi számlák kifizetése, a munkahely elvesztésének réme az, ami betölti gondolataidat, mint a tizenegy tanítványnak pünkösd előtt. A Lélek erejével sikerült kimondaniuk: Isten gazdaggá tett, örök életem van, és boldogan megyek tovább ezen az elém tárt úton. Nyissátok ki hát szíveteket, mert Isten közel van hozzánk. Hallod a szél zúgását? Ő keres téged, örök szeretettel, hogy Lelkével betöltsé életünket! Ámen

Gerecsei Judit beosztott lelkész

DEBRECEN 2009.MÁJUS 22

Régóta készültünk erre a napra. Hosszas előkészületek után ekkorra tüzték ki a Magyar Református Egyház új, egységes Alkotmányának aláírását, ünnepélyes kihirdetését. Az ünnepi aktusra Debrecenben került sor, hiszen a város nemcsak a magyarországi, de bátran mondhatjuk, a Kárpát medencei, és a világon bárhol élő magyar reformátusság szellemi központja.

Az egyházmegye által szervezett autóbusszon 22-én kora reggel 41-en indultunk Debrecenbe. A küldöttségben tízen ácsiak voltunk, a többi testvérünk az egyházmegye számos gyülekezetéből jött. Már a buszon érezhető volt, hogy valami más ez, mint egy csoportos kirándulás. Bár többen csak most találkoztak egymással, mégis azonnal kialakult a párbeszéd, az

összetartozás érzése, a testvéri légkör. Nem csoda, hiszen még az autóbusz vezetője is református presbiter volt! A hosszú, de nyugodt út után délben érkezünk meg Debrecenbe. A Nagytemplom előtti tér nyüzsgött az emberektől. Mi is elhelyeztük a Kárpát medencét szimbolizáló térképre az otthonról hozott maréknyi földet, és az első lépéstől kezdve tapasztaltuk: ennyi „idegen” ember között itt is, ott is ismerősök köszönnek ránk.

A rövidke pihenő után egyesítő menetben vettünk részt. A több ezres gyülekezet egyházi énekeket énekelve vonult körbe Debrecen belvárosában, zászlókkal, a települések nevét viselő táblákkal, és a kijelölt állomásoknál (egy-egy fa harangláb jelezte ezeket) a szétszakított egyháztestek elnöksége várta, köszöntötte az érkezőket, majd csatlakozott a menethez. Visszaérve a térre, végignézhettük az utakat övező sátorbort, ahol református intézmények, kiadók mutatkoztak be. Négy órakor megszólalt a Nagytemplom harangja, és mi arra gondoltunk, hogy a Kárpát medencében most mindenütt – otthon is – szól a harang. Az alkotmány kihirdetésének ünnepélyes pillanatai következtek. Ennek jelentősége az, hogy a Trianonban szétszakított és azóta külön élő magyar református egyháztestek egységes szervezetbe tömörültek, és mindenki, bárhol is él a világon, az egységes Magyar

Református Egyház tagja lehet. Megilletődöttség, taps, néha könnyek követték a bejelentéseket, ünnepi beszédeket. Utána szabadtéri úrvacsorás istentiszteletre került sor. A liturgiában minden egyháztest elöljárói részt vettek. Bölcskei Gusztáv püspök úr hirdette az ígét József története alapján: „Testvéreimet keresem!” (I.Móz.37,16). Mi ott annak örültünk, hogy meg is találtuk őket! Felemelő érzés volt látni az úrvacsorához induló tízezres gyülekezetet, amely minden lökdösés, türelmetlenség, gond nélkül részesült a szent jegyekben. A nagy ünnepi alkalom után még volt idő körülnézni, beszélgetni, vacsorázni, de a későbbre tervezett szabadtéri programokat egy hirtelen jött jeges eső megakadályozta (amit előre bejelentettek, és mire esni kezdett, a téren minden összepakolva, letakarva, a sokaság biztonságos helyen!). Így a tervezettnél hamarabb indultunk szálláshelyünkre, ami nem is volt baj: a fásasztó nap után jól esett a pihenés. Másnap kicsit lazítottunk: a hajdúszoboszlói fürdőben vagy a városban tett sétával frissítettük magunkat. Áldott legyen az Úr, hogy a széteső világban egység születhetett, és imádkozzunk azért, hogy mindez tartalomban és formában valósággá legyen!

Gerecsei Zsolt lelkipásztor

NT. MOLNÁR ISTVÁN 1952 2009

Áldozócüttörtök reggelén érkezett el gyülekezetünkhoz a szomorú hír, hogy Molnár István nagytiszteletű úr, aki 1989-2005 között volt gyülekezetünk lelkipásztora, súlyos betegség után elhunyt. Ezen az ünnepen Jézus

mennybemenetele a földről a magasságok felé irányítja a tekintetünket. Szükség is van rá, hogy a tragédiák, halál, elmúlás mellől a gyászolók, a keresztyén gyülekezet feltekintsen Urára és a győzelmes Krisztus látásával reményt merítsen a megpróbáltatások idején. A gyülekezet nevében minden gyászoló családtag, rokon, barát, ismerős felé együttérzésünket nyilvánítjuk ki, és Isten vigasztaló kegyelmét kérjük életükre!

EGYHÁZI VÁLASZTÁSOK

A Magyarországi Református Egyházban 6 évente vannak választások. Az egyházmegyei, kerületi és zsinati választások 2008-ban voltak. A rendszerváltás óta ez volt a negyedik választás. Az egyházközségi választások is hatévente vannak, de az előbbi választás utáni harmadik évben. Ugyanarra a tisztségre kétszer választható újra ugyanaz a személy, tehát háromszor 6 évig töltheti be ugyanazt a posztot. Dr. Márkus Mihály ezért nem indulhatott most a püspöki jelöltségért. Esperesnek, püspöknek csak 10 éves önálló lelkészi szolgálattal rendelkező lelkész választható.

Tavasszal a jelölő gyűlések, ősszel a presbitériumok választó gyűlései vannak. A beiktató egyházmegyei közgyűlések decemberben, az egyházkerületiek pedig tél végén vannak.

A választások mindig a tavaszi egyházmegyei jelölő gyűlésekkel kezdődnek, ahol minden lelkészt tartó gyülekezet szavazati joggal képviselteti magát. Minden tisztségre egy lelkészi és egy világi képviselőt kell választani. Tehát például az esperes világi párja a gondnok, ugyanakkor van lelkészi és világi főjegyző is. Az egyházmegyek ilyenkor választják a szavazatszámláló bizottságot. Az egyházkerület pedig előzőleg egy tanácsulésen választja meg a szavazatszámláló bizottságát. Ilyenkor kell jelölni az egyházmegyei tisztségekre: esperes, gondnok, főjegyzők; az egyházkerületi tisztségekre: püspök, főgondnok, főjegyzők és az egyházmegyei zsinati képviselőre és pótképviselőre. A jelölő gyűlésen az előzőleg megtartott lelkészi értekezlet ajánlásai alapján és a jelenlévők javaslatai alapján jelölnek. Az az első három jelölt kerül fel a

jelölőlistára, aki a legtöbb szavazatot kapta és vállalja a jelöltséget. Egyházmegyei vonatkozásban, ezen a jelölő gyűlésen eldől, hogy kikre szavazhatnak később a presbitériumok. Egyházkerületi vonatkozásban összesíti a szavazatszámláló bizottság az egyházmegyei jelöléseket, és ez alapján kerülnek fel a jelölő listára a jelöltek. A Dunántúli Református Egyházkerületben hat egyházmegye van, a Mezőföldi – Őrségi – Pápai – Somogyi – Tatai és Veszprémi Református Egyházmegye.

A végleges szavazó lista elkészülte után minden presbitérium megkapja a szavazó lapokat. A presbitériumok presbiteri gyűlésen szavaznak. A szavazás titkos, minden presbiter szavaz minden tisztségre. A presbiterek szavazatainak összesítése után alakul ki, hogy az illető presbitérium melyik tisztségre kit szavazott meg. Az eredményt dupla borítékban küldik el a választási bizottságnak. Csak a külső borítékot kell megcímezni, a belsőre nem szabad semmit sem írni, hogy a szavazatszámláló bizottság egyik tagja se tudja azonosítani, hogy melyik egyházközségtől származik a szavazat.

A tisztséget az a jelölt fogja betölteni, aki az összes szavazat 50%-át és plusz még egy szavazatot kapott. Általában ennél nagyobb arányban szoktak győzni a jelöltek.

Az így megválasztott új tisztségviselőket közgyűlésen ünnepélyes keretek között iktatják be, ahol leteszik az esküt.

Dr. Szentirmai István

egyházkerületi tanácsos

„VÍGAN ÉNEKELJ AZ ÚRNAK TE EGÉSZ FÖLD (Zsolt 98,4)

2009. április 26-án az a megtiszteltetés érte gyülekezetünket, hogy az idei évben nálunk rendezhettük meg a Tatai Református Egyházmegye énekkari találkozóját, konferenciáját. 14 egyházközségünkben 18 kórus (eddig leg több) jött el, hogy megmutathassa, ők hogyan dicsérik, és adnak hálát a mi Urunknak, Istenünknek nem csak szóban, hanem énekszóval is. Jó volt látni, hogy a gyönyörű nagy templomunk egyre kisebb és kisebbnek bizonyult. Ahogyan gyülekeztek a testvérek, és én a templom udvarán állva néztem az arcukat, csodálatos érzés kerített hatalmába. Olyan nagy boldogság és szeretet sugárzott róluk - miközben régen nem látott testvéreiket üdvözölték, hiszen egy év után itt vannak, végre itt vagyunk, és együtt énekelhetünk -, hogy akarva-akaratlan lelkemben megjelent nekem is ez az érzés; de bárki is látta, szerintem hasonlót élhetett át szívében.

Az áhítatot Hamar László nagytiszteletű úr tartotta, majd e sorok írója mint gyülekezetünk énekkarának vezetője köszöntötte a vendégeket és a megjelent gyülekezeti tagokat. Ezt követte Gerecsei Zsolt lelkipásztor tájékoztatója, tanácsa az énekkarok szereplésével kapcsolatban. A találkozón részt vevő kórusok ezután sorban elénekeltek azokat a műveket, melyeket erre az alkalomra repertoárjukból választottak. Hallhattunk nagyon sok szép előadást, hiszen az évek óta együtt éneklő hívek, szívből és lélekből zengték szívük hálaadó imáját. Egyik-másik énekszó elérzékenyülésre indította a megjelenteket. A kórusok éneklési sorrendben: Császár, Komárom, Bana, Tatabánya-Óváros, Nagyigmánd, Esztergom vegyes kar és kamarakórus; felvidéki meghívott vendégeink Hetény; Tatabánya-Bánhida, Tata, Kocs, Naszály, Ács, Neszmély férfikar és vegyes kar, Tata Református Gimnázium tanári és növendék kara.

Szünetet nem tartva körülbelül 3 órán keresztül tartott a karok szolgálata. Míg az éneklők helyet váltottak és a következők felkészültek előadásukra, a gyülekezet a 380. zsoltár egy-egy versét énekelte; orgonán kísérte (korábbi kántorunk) Szabó Zsuzsanna kántornő testvérünk. A valamennyi kórustagot magába foglaló alkalmi nagy kórus közös énekléséhez három csoportra osztotta a hetekkel ezelőtt postán megkapott, kánon-, illetve háromszólamú művek előadása. Több mint háromszázan énekeltek! Gyönyörű volt! És benne énekelni? Fantasztikus élmény! Minden templomi padon találhattunk egy kis füzetecskét, forgatókönyvet, melynek hátulján kotta volt látható. Így nem csak a kórusok, de akik megtisztultak bennünket jelenlétükkel, még ők is bekapcsolódhattak ebbe az élménybe.

Végül a kórusok szolgálatát Molnár Péter karnagy értékelte. Elmondta, hogy szerinte az időtartam nagyon hosszú volt. Általában a kórusok 5 percben (a tervezésnek megfelelően) mutatkoztak be 2-3 énekkel, de voltak, akik több időt vettek igénybe. Szerinte a jövőben esetleg ketté kell osztani az egyházmegye területén működő énekkarok területét, így fele annyi időt venne igénybe a szolgálatuk; vagy be kell tartani azt az időt, amit előírnak azok, akik megtervezik e nagyszerű

találkozót. Így kellemesebb lehetne, és nem fáradnának el végtagjaink a hosszú ülésben a találkozó végére. Nekem - mivel sok hangversenyen vettem már részt, és nem csak kórusvezető, de zenetanár is vagyok - egyetlen perc sem volt hosszú, hiszen zenész révén én biztosan máshogyan hallgattam a szolgálatokat. Minden kórus újat mutatott hangszínével, lelkületével. Máshogyan énekeltek egy olyan kar, akik már évek óta együtt vannak és máshogyan azok, akik pár hónapja énekelnek együtt. Más volt egy nagy létszámú és más egy kisebb létszámú kar. Aztán az is sokat számított, hány nő és férfihang szólt meg egy kóruson belül. A zsoltárunk, Istent dicsérő és dicsőítő énekeiben más-más a szöveg, tartalom és a dallam. Az egyik arról szól, hogy hálát adunk, a másik vigasztaló szavakat üzen lelkünknek, a következő boldogságot tükröz. Mindezeket máshogyan énekeljük, nemcsak tempóban, hanem hangszínezetben is. Voltak, akiken látszott az izgalom, voltak, akiken nem. És ők vidáman, nem csak mosollyal az arcukon énekeltek, hanem még a tekintetük is kacagott. Számomra, számunkra ez volt az elhangzott énekekben a varázs! Én és még sokan a gyülekezetek tagjai között így néztük ezeket a kedves testvéreket; és úgy gondolom, ha mások is így figyelték volna a szolgálatokat, biztosan sok mindent máshogyan élnek meg, élnek át. Ezek után a kérdés: „Biztosan szét kell aprózni ezt az élményt?” Akkor már nem vesz részt mind a két rendezvényen minden kórus. Itt most sokan voltunk, lehet, hogy hosszabb volt a tervezettnél, de, annyira örültünk egymásnak! Sokan együtt, egységben Istenünkkel. A zárzó után az emléklapokat és mappákat - melyekben a kórusoktól elhangzott kották kaptak helyet - Máté László esperes úr adta át. Ezután Gerecsei tiszteletes úr meghívta a jelenlévőket szeretetvendégségbe, melyet a Gárdonyi Géza Általános Iskola aulájában bonyolítottunk le. Három nagy üstben már délután elkezdődött gyülekezeti testvéreink segítségével a marhahúsból készülő pörkölt főzése. Ezzel vendéglítettük meg a jelenlévőket.

Itt már kötetlenül folyt a beszélgetés. Kérdezhettünk, gratulálhattunk egymásnak a szereplésért, elmesélhettük, kinek hogyan telt el az elmúlt év. E közben gondos női és férfi kezek, hihetetlen gyorsasággal és összhangban megtöltötték a kb. 300 embernek helyet adó asztalokat finom étellel, italokkal; édes és sós süteménnyel, melyet gyülekezetünk szorgos tagjai ez alkalomra készítettek és ajánlottak fel.

Ezúton szeretném megköszönni gyülekezetünk, kórusunk, a szolgálatot teljesítő kórusok, a hívott vendégek és részt vevő gyülekezeti testvéreink nevében mindazoknak az asszony- és férfitestvéreinknek a szerető együttműködését, támogatását, mind anyagi, mind fizikai, mind lelki törődését, segítségét, akik nélkül ezt az alkalmat nem lehetett volna ilyen színvonalasan, ilyen békében, de legfőképpen szeretetben megrendezni.

Isten áldása legyen további életükre és segítő kezükre!

Baloghné Nagy Ildikó
kórusvezető

AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZ TEMETŐI SZABÁLYZATA

Az 1999. évi XLIII. törvény II. fejezet 6. § (4) bekezdés felhatalmazása és kötelezettsége alapján az Ácsi Református Egyház (továbbiakban: ÁRE) mint temetőtulajdonos a következő temetői szabályzatot alkotta:

- A tisztességes és méltó temetés, valamint a halottak nyughelye előtti tiszteletadás joga mindenkit megillet.

- Az ácsi református temető az egyházközség tulajdona, ezért az egyházközség elvárja, hogy a temető felekezeti jellegét mindenki tiszteletben tartsa.

- A temetés lehet hamvasztás nélküli (koporsós) vagy hamvasztásos. Harangozás csak egyházi (történelmi egyházak) szertartáshoz, mint istentisztelethez jár.

- A temetőben csak a törvényes előírásoknak megfelelő, engedéllyel rendelkező szolgáltató végezhet temetést, a temetői szabályzat betartásával.
- A temetőbe csak az ÁRE elnökségének (lelkész, gondnok) beleegyezésével lehet temetni és mindennemű munkát végezni.
- Sírboltot (kripta) csak az ÁRE elnökségének engedélyével lehet építeni.
- Nyilvántartásba vétel végett a nem református szertartással történő temetést is be kell jelenteni a lelkészi hivatalban.
- Új sírhelyet az egyházközség képviselőitől (gondnokok) kell igényelni, melyet közös megegyezéssel ők jelölnek ki.
- A megváltott sírhelyek felett a megváltónak van joga rendelkezni.
- Az előre megváltott sírhelyeket a megváltó köteles megjelölni és rendben tartani.
- A sírok gondozása a kegyeleti jogot nem sértheti: más sírhelyeket nem károsíthat. Csak a megváltott sírhelyre lehet síremléket állítani, virágot ültetni.
- A temetőben a hely méltóságának, a kegyeletnek megfelelő magatartást kell tanúsítani. Szertartás idején a temetőben zajjal járó munkát végezni tilos.
- A temető nyitva tartása:
Április 1-től november 2-ig: 6-21 óráig.
November 3-tól március 31-ig: 7-18 óráig.
- A sírhely feletti rendelkezési jog időtartama:

- Koporsós temetés ill. rátemetés napjától számított 25 év.
Sírbolt (kripta) esetén 60 év.
Urnafulke, urnasírhely esetén 10 év.
Urnasírbolt (urnakripta) esetén 20 év.
- Rátemetés esetén az utolsó temetéstől eltelt időt meg kell váltani, így a rendelkezési jog mindig az utolsó temetéstől számít.
 - Az újra nem váltott sírhelyek és síremlékek az egyházközség - mint temetőtulajdonos - tulajdonába mennek át, azok értékesítéséről a presbitérium dönt.
 - A temetőben munkát végző köteles a keletkezett törmeléket, hulladékokat elszállítani (elszállíttatni).
 - Szemetet a kijelölt szemégyűjtőbe kell helyezni. Ezekbe föld, beton- és sírkőtörmelék elhelyezése tilos!
 - A temetési szolgáltatást végző a ravatalozót a temetés időpontja előtt 45 perccel a hozzátartozók rendelkezésére bocsátani köteles. Ugyanő köteles minden temetés után a ravatalozót kitakarítani és annak rendjére ügyelni.
 - Ezt a szabályzatot elfogadta 4. napirendi pontként 2007. február 6-án, és módosította 2007. május 6-án tartott gyűlésén a 2. pontban az Ácsi Református Egyházközség Presbitériuma.

Gerecsei Zsolt s.k.
lelképásztor

Sebestyén Miklós s.k.
főgondnok

TÁJÉKOZTATÁS A TEMETKEZÉSI KÖLTSÉGEKRŐL AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Az a személy, aki egyházfenntartói járulékot nem fizet, és református egyházi szertartással kíván temetkezni, ill. hozzátartozóját eltemettetni, köteles egyházfenntartás címén 20.000 Ft-ot az egyházközség pénztárába befizetni (Ez a visszamenőleg 5 éves fenntartás összege).

Harangozási díj: 3000 Ft.

Sírhelymegváltási díjak:

Dízsírhely: 25.000 Ft (25 évre).

Egyéb sírhely: 15.000 Ft (25 évre).

Sírbolt (kripta): 50.000 Ft (60 évre).

Urnasírhely: 7000 Ft (10 évre).

Urnasírbolt (urnakripta): 15.000 Ft (20 évre).

Ravatalozó használati díj: 3000 Ft.

- Az összegek aktualizálása a presbitérium jogkörébe tartozik.
- Jelen díjak 2007. február 6-tól érvényesek.

Gerecsei Zsolt s.k.
Lelképásztor

Sebestyén Miklós s.k.
főgondnok

KONFIRMÁCIÓ

Az idei évtől a Presbitérium határozata alapján nem hetedik, hanem nyolcadik osztályos korukban konfirmálkozhatnak fiatal testvéreink. A változás kedvező hatása, hogy egy évvel tovább

vesznek részt a hitoktatásban, lényegesen több hitbéli ismeretet szerezhetnek. További eredménye, hogy érettebb fővel tehetnek fogadalmat, válhatnak tagjává gyülekezetünknek.

ANYAKÖNYVI ADATOK:

Akiket megkereszteltünk:

Ollé Csenge
Féli Boglárka
Féli Eszter
Adamovits Máté Ádám
Adamovits Nikolett Anita
Barta Milán Simon
Horváth Dalma
Kulhanek Kíra
Szakál Viktória
Takács Nóra Vivien
Szelőczei Fanni Krisztina
Kustos Rita Zsuzsanna
Dömötör Zoltán

Konfirmált:

Adamovits Nikolett Anita
Hegedüs Dalma
Hegedüs Etele
Kustos Rita Zsuzsanna
Pékné Nagy Szilvia
Rebi Péter

Akiket eltemettünk:

Bálint Jánosné	
Gazdig Janka	73 év.
Decsi Zoltán	79 év.
Horváth Antalné	
Lippai Gizella	83 év
Ifj. Nagy Sándor	60 év.
Nt. Molnár István	57 év

Ünnepi istentiszteletek:

Máj. 31-én 10 óra: Úrvacsorás istentisztelet

Máj. 31-én 15 óra: Konfirmáció

Jún. 1-én 10 óra: Istentisztelet a legátus szolgálatával

Jún. 1-én: 15 óra: Úrvacsorás istentisztelet a legátus szolgálatával a Pénzszásban

Jún. 1-én 18 óra: Rákász Gergely pünkösdi orgonahangversenye a templomban

Az adatok a 2009. ápr. 1. és a 2009. június 1. közötti állapotot tükrözik.